

"El PP és més perillós que el PSOE"

Com es veu el *Congrés de Diputats des de l'Ajuntament de Barcelona?*

—El *Congrés* es veu com una administració que s'ingereix en la ciutat i que a través de moltes lleis intervé en moltes decisions que haurien de ser de la ciutat. La prova és que la Carta Municipal que ara discutim s'haurà de debatre al *Congrés*. Mirant des de qualsevol punt de Catalunya, el *Congrés de Diputats* es veu com la gran ingerència, com el permanent espoliador de decisions.

—*La seva tasca al Congrès és aconseguir que aquesta ingerència desaparegui?*

—No. A mi, al *Congrés de Diputats* no em toca fer desaparèixer l'estat. Em sembla que aquesta és una feina política que cal fer a Catalunya. Nosaltres anem allà a defensar interessos catalans transitòriament, mentre aquest sigui l'estat que hem de patir. Madrid no és el lloc on Catalunya serà independent. Catalunya serà independent en el Parlament de Catalunya.

—*Què hi fa, doncs, ERC, partit independentista, a Madrid?*

—Es bo que a Madrid hi hagi una força independentista forta, capaç de posar en qüestió l'estat.

—*Quan va començar aquesta legislatura, vostè tenia la sensació que anava als lleons. En canvi, quan s'ha acabat, ha sortit entre aplaudiments de bona part de l'opinió pública espanyola.*

—Tenia por perquè Madrid és una plaça difícil per explicar un projecte republicà i independentista. Però que a Madrid he caigut bé és mítica, no és del tot veritat.

—*No li convé reconèixer els aplaudiments?*

—No és un problema de reconèixer. Algú que em seguís per les tertúlies, conferències o debats que he fet veuria fins quin punt és difícil defensar el que defenso i veuria els insults que he rebut per això. He aconseguit aplaudiments, però també molts odis. Tinc el rècord d'insults més alt per metre quadrat de l'*Abc* de tots els polítics catalans. Repto algun polític català que hagi rebut més insults a l'*Abc* que jo.

—*Jordi Pujol.*

Pilar Rahola ha acabat la seva primera legislatura al Congrès. Durant aquests tres vertiginosos anys, s'ha fet sentir i molt. Odiada per uns, aplaudida per altres, Rahola no ha deixat ningú indiferent. Per si fos poc, fa sis mesos que co-governa amb Maragall la ciutat de Barcelona.

—No ho crec. Estic més amunt en la llista. És més, quan veig que fa dos dies que no m'insulten, em poso nerviosa. El que he aconseguit jo a Madrid, tant en els que aplaudeixen com en els que no, és la normalitat en tots dos sectors. Jo ja havia dit que parlar d'independència a Madrid consolida la democràcia. Haver aconseguit la normalització del discurs independentista a Madrid és un èxit.

—*Per què s'ha aconseguit normalitzar el discurs independentista, i no el discurs nacionalista que fa Jordi Pujol?*

—El pujolisme és una màquina de crear opinió que aconsegueix fer vendre aquestes motos. Tant el discurs pujolista com el meu alimenten els instints i els estòmacs de la caverna més dura. La diferència és que quan l'ataquen a ell és portada de diari, i en el meu cas no. La maquinària de creació d'opinió convergent, que és molt potent, ha tingut interès especial a no posar de relleu els aspectes més patriòtics de la meua tasca a Madrid.

—*Però per exemple, no és el mateix l'hostilitat amb què va ser rebut Jordi Pujol a la tertúlia de Jesús Hermida, que la manera amb què vostè hi és rebuda.*

—Aquí hi ha la trampa: fer creure que Pujol suscita animadversió a Madrid perquè representa Catalunya. Doncs no! Hi ha un sector cavernícola que no pot veure ni el Pujol, ni el Colom ni tampoc la Rahola. En aquest cas l'odi és per català. Però Pujol s'ha guanyat a pols, per molts sectors progressistes i molt tolerants amb Catalunya, una animadversió per la seva actuació política. No per la seva actuació com a català. Cada vegada que CiU votava en contra de la compareixença de Serra, o de la comissió GAL, encrespava sectors d'opinió espanyols. De la mateixa manera que l'aliança amb el PSOE deu tenir un benefici per CiU, també té un aspecte fosc, que no s'explica. CiU, en virtut del pacte que ha tingut amb el PSOE, ha votat moltes vegades a Madrid en contra dels interessos de Catalunya. Quan jo ho he denunciat no he tingut mitjans de comunicació.

—*La gravadora grava.*

"ERC es replantejarà el seu paper a l'Ajuntament si l'escut no canvia"

—Recuperarà les quatre barres l'escut de Barcelona? Sembla que hi ha polèmica...

—Hi ha polèmica mediàtica, no hi ha polèmica política.

—Dins el govern municipal de Barcelona, no hi ha polèmica política?

—Si n'hi ha, jo no ho sé perquè cap partit polític en cap iniciativa de l'Ajuntament de Barcelona ha plantejat res diferent al que deia el dictamen de la comissió. Hi ha hagut declaracions simpàtiques, una mica curioses, d'alguna dirigent d'IC que jo he posat en el terreny de l'anècdota.

—Es refereix suposo a Eulàlia Vintró, sòcia de govern de vostè, que ha demanat un referèndum per canviar l'escut. Però no solament ella. Maragall sembla que també dubta a decidir-se.

—El referèndum, l'han demanat als diaris, al consistori no s'ha atrevit. Perquè aleshores jo demanaré un referèndum sobre el PSUC, per veure si s'ha d'enterrar o no. Siguem seriosos. L'escut de Barcelona ha de tenir la descripció que ha decidit la comissió dels experts en heràldica i en història, entre ells el conseller heràldic de Catalunya. Amb les quatre barres.

—Si no és així, ERC trencaria el pacte de govern amb el PSC i Inicialment?

—Ho considerariem políticament greu i implicaria el replantejament del paper d'ERC a l'Ajuntament. Però em sembla que això és fer una hipòtesi sobre una cosa que no passarà.

P. M.

—Parlo de l'estat d'opinió general. En aquest país passen coses com la del senyor Colom, que fa un pacte amb altres partits polítics per garantir que el Parlament de Catalunya controlï l'executiu, i li diuen que ha pactat amb el PP. És fort dir això, quan en

l'anterior legislatura CiU nega a ERC un senador autonòmic per donar-lo al PP. No passa res, són patriotes. Juguen permanentment amb l'engany.

—Té por que el pacte al Parlament afecti els votants d'ERC, sobretot aquells que dubten entre vostè i CiU?

—ERC ja no depèn dels vots que provenen d'altres llocs. Ja té una borsa pròpia. A hores d'ara ja hi ha a Catalunya milers de votants republicans, independentistes i d'esqueres que no vénen d'enlloc, sinó que hi són.

Aquest coixí de vot es va ampliant amb més vot que ve de fora. És possible que una part d'aquest vot que ve hagi quedat contaminat pel discurs de Pujol, però ja no toca el nostre votant consolidat.

—L'acord PSOE-CiU, de què parlàvem fa un moment, ha estat un mal acord per Catalunya?

—El que ha estat terriblement dolent per Catalunya és fer creure que un acord polític era també un acord institucional sobre Catalunya. Quan Pujol pactava amb Felipe no pactava com a president institucional, pactava com a president de CiU. Però ha confós tant les coses que ha fet veure que era Catalunya la que pactava. Això ha embrutat la imatge de Catalunya. En el terreny d'autogovern, el balanç és zero. Aquí només ha crescut Pujol, que s'ha fet la foto amb el Felipe. Però Catalunya s'ha fet petita a mesura que Pujol es feia gran.

—CiU demana el vot d'ERC en nom del vot útil.

—La utilitat de CiU ha significat tancar la corrupció, fer la reforma laboral i no ha aconseguit ni l'arxiu de Salamanca. És una via morta.

—Per què és útil ERC?

—ERC ha fet dues coses. Una, recordar el fet nacional català. Dues, normalitzar el dret a la independència. A més, amb l'aliança amb el BNG i EA en el grup Galeusca, esdevenim una força bastant important. Si com sembla sumem cinc, són els mateixos que té el PNB. Podem ser decisius.

—Si Galeusca, o ERC, pot ser decisiva i estigüés a les seves mans decantar-se per un govern conservador del PP, o un de progressista del PSOE, per quin s'inclinaria?

—Caure en la dialèctica de pensar que l'un és menys dolent que l'altre és perillós, perquè introduïm la clau espanyola a Catalunya. Entre el senyor del bigoti, i tot el que amaga darrere el bigoti, que certament no és massa simpàtic, i els que van inventar la LOAPA, hi ha una coincidència: tos dos tenen un projecte d'Espanya jacobí. Ara, tot i així, si fóssim definitius, impediríem un govern del PP. No ens fa il·luisió avalar un govern del PSOE, però abans de veure un govern del PP faríem l'esforç enorme d'engolir-nos tot el que ha passat. Entre els bigotis

amb olor de governadors civils franquistes i el PSOE, malgrat tot, frenaríem el Partit Popular.

—Què té el PP que fa que Pilar Rahola prefereixi un govern del PSOE?

—El PP és el mateix que el PSOE, però amb menys escrúpols. És més perillós. Malgrat tot

"A mi no em toca fer desaparèixer l'estat. Madrid no és el lloc on Catalunya serà independent. Catalunya serà independent en el Parlament de Catalunya."

al PSOE li surt l'escrúpol últim i certes coses no s'ha atrevit a fer-les. Encara els hi pots fer el discurs ètic perquè parteixien de l'ètica. L'ètica ha estat un patrimoni de l'esquerra sempre. En canvi el PP té les seves files plenes de gent que va participar en el terrorisme d'estat que va significar el franquisme. En el model espanyol, PSOE i PP no es diferencien gaire. Entre Rodríguez Ibarra i Aznar no hi ha gaires diferències, però com a mínim el PSOE té més escrúpols que el PP a l'hora d'explicitar aquesta espanyolitat rànica.

—Parlant d'ètica, pensa que Barrionuevo té mala consciència?

—No. Si alguna cosa és absolutament decebedora de l'actuació de Barrionuevo és com ha administrat la seva culpabilitat. Si més no la política. Barrionuevo és responsable polític dels GAL. Jo no sé si és responsable penal, però el fet que mentre ell era ministre, tota la cúpula del seu ministeri estava dedicada a la guerra bruta el fa responsable polític. Això sol ja és de tal importància que hauria d'estar profundament penedit, avergonyit. Hauria d'estar fent un procés d'autocrítica. En lloc d'això, Barrionuevo galleja, demana homenatges, exigeix anar a les llistes... Fa un cop de força d'autodefensa.

—El cas Serra seria comparable al cas Barrionuevo?

—El cas Serra és un cas diferent. No sé si ha tingut res a veure amb els GAL. Em costa creure que el ministre de Defensa, responsable dels serveis secrets de l'estat, i posteriorment vice-president, no sabés res del que passava. Quan tu tens els serveis secrets al teu servei, al primer mort al País Basc pots no saber què passa. Però al mort que fa 27, tampoc no saps què passa? O ha estat la persona més ineficaç de la història política contemporània, o ha estat corresponsable de tot el que ha passat. No hi ha termes intermedis. En tots dos casos hauria d'estar jubilat políticament. Posar-lo de cap de llista en unes eleccions és intentar fer un plesbiscit sobre tot el que ha passat.

—I que Àngel Colom vagi al Senat els propers quatre anys, és una bona idea?

—Es una idea molt potent. Quan m'ho va dir l'Àngel, em vaig quedar sobtada. Però la sorpresa em va durar trenta segons. Trenta segons després vaig veure que era una gran idea. No solament perquè ens entenem especialment bé, com és conegut, sinó perquè si en aquesta legislatura volem tornar a plantejar el tema de les nacions històriques és també el moment de fer el debat en profunditat a l'altra cambra, i res millor que tenir-hi el secretari general.

—No és una contradicció que un partit independentista català tingui fent política a Madrid el seu principal responsable orgànic,

i els dos líders més representatius de la formació?

—Si deixéssim de fer política a Catalunya, sí. O si nosaltres modifiquéssim el discurs i intentéssim resoldre el problema de Catalunya en el Congrés o en el Senat, et diria que sí. Però he començat aquesta entrevista dient justament el contrari: allà el que farem és plantejar el debat, i recordar-los el nostre procés. Que ningú se n'alegri: Colom no deixarà de fer política catalana.

—El número dos de la llista d'ERC a les generals és el cap de gabinet de Colom. Hi ha un desplegament "colomí" a Madrid?

—L'Albert Roig ja no és cap de gabinet. És una persona altament qualificada per ser diputat. Amb ell jo m'hi entenc molt bé. No hi ha desplegament colomí a Madrid, hi ha un desplegament d'ERC.

Pere Martí

“Que a Madrid he caigut bé és mítica, no és del tot veritat. Tinc el rècord d'insults més alt per metre quadrat de l'‘Abc’ de tots els polítics catalans.”